

Svar (11/ 4 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):
Spørgsmålet må besvares bekræftende.

Som oplyst i svar af 26. juli 1999 på spørgsmål nr. S 2662 er der i perioden 1989 - 1999 i 9 tilfælde anvendt disciplinær straf i medfør af tjenstemandsloven over for præster. Det er altså en ret sjælden foreteelse.

I øvrigt behandles og afgøres en klage over en præst normalt af vedkommende biskop, idet ministeriet, når der modtages en klage over en præst fra en eller flere borgere, sender klagen til vedkommende biskop til behandling og besvarelse. Ministeriet underretter klageren herom og om, at biskoppens afgørelse kan indbringes for ministeriet.

Biskoppen kan give præsten en påtale (»næse«, misbilligelse, reprimande), der kan være både alvorlig og følelig for den pågældende præst. Biskoppen er ikke bemyndiget til at anvende disciplinær straf efter tjenstemandsloven, men biskoppen kan indstille til ministeriet, at der bringes disciplinære sanktioner i henhold til tjenstemandsloven i anvendelse over for en præst. I de fleste af de 9 tilfælde, der er nævnt i svar af 26. juli 1999 på spørgsmål nr. S 2662, er sagen indbragt for ministeriet af vedkommende biskop.

En klage over en præst bliver derfor kun realitetsbehandlet af ministeriet, hvis klageren indbringer biskoppens afgørelse for ministeriet, eller biskoppen indbringer sagen for ministeriet.

Ministeriets behandling af en klage over en præst udløser ikke automatisk en sanktion fra ministeriets side. Ikendelse af en disciplinær straf i medfør af tjenstemandsloven forudsætter, at præsten har gjort sig skyldig i en tjenesteforseelse, hvilket ikke behøver at være tilfældet, selv om der foreligger en klage fra en eller flere borgere, og selv om der foreligger en tjenesteforseelse, er det ikke givet, at der grundlag for en disciplinær straf. Det beror på en konkret vurdering af den enkelte sag, om dette er tilfældet.

Spm. nr. S 2214

Til kirkeministeren (3/4 2000) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren overveje hensigtsmæssigheden af, at Kirkeministeriet udelukkende uddeler tjenstlig påtale til en præst på baggrund af en klage fra en eller flere borgere, herunder sammenligne denne praksis med praksis på andre ministerområder?«

Begrundelse

Kirkeministeriet indsamler ikke på eget initiativ oplysninger om sognepræsters overtrædelser af lovgivningen, f.eks. færdselsloven. Det kan derfor have et tilfældighedernes præg, hvilke af sognepræsternes lovovertrædelser der indberettes for ministeriet og dermed potentielt kan udløse en tjenstlig sanktion.

Svar (11/ 4 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Som oplyst i mit svar af d.d. på spørgsmål nr. S 2213 er det meget sjældent, at Kirkeministeriet anvender disciplinær straf i medfør af tjenstemandsloven over for præster, og når det sker, er det som regel på baggrund af en indstilling herom fra vedkommende biskop. Biskoppen har tilsyn med stiftets præster og bistås i denne tilsynsfunktion af provsterne i stiftet.

Jeg skal yderligere henvise til, at Rigsadvokaten underretter vedkommende styrelse (ansættelsesmyndighed) om straffesager mod personer ansat under staten m.m., når kendskab til sagen må antages at være af betydning for ansættelsesforholdet, jf. Justitsministeriets cirkulære af 18. februar 1966 angående indberetning om straffesager mod personer ansat under staten m.m. Det er altså ikke de enkelte ministerier og styrelser, der indsamler oplysninger om de ansattes lovovertrædelser, men oplysningerne sendes af anklagemyndigheden til de enkelte ministerier og styrelser. Denne ordning gælder ikke kun for præster og andre ansatte i folkekirken, men også for ansatte under andre ministerområder.